

24 Απριλίου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΥΛΛΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
(ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΙΚΩΝ ΚΕΡΔΩΝ),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 614/88).

Φορολογία — Φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών — Εικονικές πράξεις — Οι δυνατότητες του Εφόρου δυνάμει του Αρθρου 36(1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1978 — Νομολογία — Ευλογία εφικτή η κρίση περί εικονικότητας δωρεάς στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις

Ο αιτητής προσεβαλε την σε βάρος του επιβολή φόρου κεφαλαιουχικών κερδών ως προς εκποίηση δύο οικοπέδων που είχε μεταβιβάσει στα τεκνα του με δωρεά.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορριπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Το γεγονός ότι τα χρήματα από την πώληση των οικοπέδων χρησιμοποιήθηκαν από τα παιδιά του αιτητή, δεν συνηγορεί ότι η δωρεά δεν ήταν εικονική. Θα συνηγορούσε όμως υπέρ της άποψης ότι η δωρεά θα ήταν εικονική, εάν το προϊόν της πωλήσεως των δύο οικοπέδων, το χρησιμοποιούσε ο αιτητής.

Είναι εμφανές από τη νομολογία, ότι σε κάθε υπόθεση, εξετάζεται με βάση τις συγκεκριμένες περιστάσεις κατά πόσον ήταν εύλογα εφικτό από τον καθ' ου η αίτηση να χαρακτηρίζεται τη μεταβίβαση

ενός ακινήτου, ως εικονική πράξη.

Στην προκειμένη περίπτωση, ήταν εύλογα επικτό για το Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, να αποφασίσει ότι οι μεταβιβάσεις στα παιδιά του αιτητή ήταν εικονικές, έχοντας υπόψη το χρονικό διάστημα που διέρρευσε μεταξύ της δωρεάς και των πωλήσεων, και έχοντας υπόψη ότι ο αιτητής είχε εξαντλήσει όλο το αφορολόγητο ποσό των £5.000,- που δικαιούται με βάση το Άρθρο 5(1) του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου. Το αφορολόγητο ποσό, εξαντλήθηκε από προηγούμενες πωλήσεις ακινήτων, που έκανε ο αιτητής προτού προβεί στις υπό κρίση μεταβιβάσεις διά δωρεάς των δύο οικοπέδων. Ενώ τα παιδιά του, δεν είχαν πραγματοποιήσει καμιά προηγούμενη πώληση, και έτσι θα δικαιούνταν την απαλλαγή £5.000,- ο καθένας, από τα φορολογημένα κεφαλαιουχικά κέρδη.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Panayiotou v. Republic (1986) 3(C) C.L.R. 2311,

Kingsfield v. Republic (1966) 3 C.L.R. 45,

Hadjieraclis and Another v. Commissioner of Income Tax (1984) 3(A) C.L.R. 604,

T. Z. Guarantee Developments Ltd v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 381,

Pissarides v. Republic (1987) 3(C) C.L.R. 1920,

Panayiotou v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 237.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή Εσωτερικών Προσόδων, με την οποία επιβλήθηκε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών, ύψους £2.270,- στο κέρδος που έχει προκύψει από τη διάθεση δύο οικοπέδων στη Λεμεσό.

Ε. Δρυμιώτης, για τον Αιτητή.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους

Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή αυτή, ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση του καθ' ου η αίτηση, Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, με την οποία επιβλήθηκε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών, ύψους ΛΚ2,270, στο κέρδος που έχει προκύψει από τη διάθεση δύο οικοπέδων στη Λεμεσό.

10 Τα γεγονότα σε συντομία, είναι τα εξής:- Ο αιτητής, στις 30/9/1982, δυνάμει δωρεάς, μεταβίβασε επ' ονόματι των τέκνων του, Μάρκου και Νικολέττας, δυνάμει πληρεξουσίων εγγράφων, καθότι ευρίσκοντο στο εξωτερικό για σπουδές, τα οικοπέδα με αριθμό εγγραφής 50979 και 50953 αντίστοιχα, που ευρίσκοντο στη Λεμεσό.

15 Ο αιτητής, κατόπιν οδηγιών των τέκνων του, και πάλιν ως πληρεξούσιος αντιπρόσωπός τους, πώλησε τα οικοπέδα, το δε προϊόν της πώλησεως κατέθεσε με μορφή γραμματίου, στο Συνεργατικό Ταμειτήριο Καθηγητών, όπου ήταν μέλος ως καθηγητής ο ίδιος, στο οποίο ενεγράφησαν τα ονόματα του αιτητή και των τέκνων του. Ολόκληρο το ποσό του γραμματίου, εισπράχθηκε από τα τέκνα του αιτητή και χρησιμοποιήθηκε για τις προσωπικές τους ανάγκες.

20 Ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, με βάση το άρθρο 36(1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου 1978, απεφάσισε ότι οι δύο πιο πάνω πωλήσεις, ήταν εικονικές και αποσκοπούσαν στην αποφυγή πληρωμής κεφαλαιουχικού φόρου από τον αιτητή και επέβαλε φόρο κεφαλαιουχικών κερδών στον αιτητή, ύψους ΛΚ2,270.

30 Μετά από ένσταση του αιτητή στην πιο πάνω φορολογία, ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, απέρριψε την πιο πάνω ένσταση και επαναβεβαίωσε την αρχική του απόφαση.

35 Το μόνο ερώτημα που εγείρεται, είναι κατά πόσον η απόφαση του καθ' ου η αίτηση να εφαρμόσει τις πρόνοιες του άρθρου 36(1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου 1978-1979, και να θεωρήσει την πράξη της δωρεάς των δύο οικοπέδων από τον αιτητή στα παιδιά του, σαν εικονική, και να φορολογήσει το κέρδος στο όνομά του, είναι λογικά εφικτή.

40 Στην υπόθεση *Panayiotou v. Republic* (1986) 3(C) C.L.R. 2311, έγινε δεκτό ότι το άρθρο 3(2) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου, παρέχει εξουσία στον καθ' ου η αίτηση

ση να επικαλείται το προαναφερθέν άρθρο 36(1) στην επιβολή φορολογίας δυνάμει οποιασδήποτε φορολογικής νομοθεσίας.

Το άρθρο 36(1) του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου του 1978, προνοεί τα εξής:-

5

"36(1): Οσάκις ο Διευθυντής κρίνη ότι αναφορικώς προς φορολογικόν τι έτος το αντικείμενο φόρου οιοιδήποτε προσώπου μειούται εκ πράξεως αίτινες κατά την γνώμην αυτού, δεν είναι γνήσιαι ή είναι εικονικαί, δύναται να αγνοήση οιανδήποτε τοιαύτην πράξιν και να φορολογήση τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα επί του ορθού αντικειμένου φόρου."

10

Το πιο πάνω άρθρο, ερμηνεύθηκε στην υπόθεση **Kingsfield v. The Republic** (1966) 3 C.L.R. 45. Το ζήτημα της εικονικότητας, καθιερώθηκε επίσης και στην υπόθεση **Georgios Hadji Eraclis v. Commissioner of Income Tax** (1984) 3 C.L.R. 604 και στις υποθέσεις **T.Z. Guarantee Developments Ltd. v. The Republic** (1986) 3 C.L.R. 381, **Pissarides v. The Republic** (1987) 3 C.L.R. 1920 και **Panayiotou v. Republic** (1989) 3(A) C.L.R. 237.

15

20

Το επιχείρημα του ευπαίδευτου δικηγόρου του αιτητή; είναι ότι κακώς έχει επιβληθεί η πιο πάνω φορολογία στον αιτητή και τούτο διότι κατά πάντα ουσιώδη χρόνο, δεν ήταν ιδιοκτήτης των δύο οικοπέδων και ότι κανένα κέρδος δεν απεκόμισε ο ίδιος από την πώληση των δύο οικοπέδων. Περαιτέρω, ο δικηγόρος του αιτητή, ισχυρίστηκε ότι τα δύο οικοπέδα, ήταν ιδιοκτησία των τέκνων του αιτητή, ο οποίος κατόπιν οδηγιών τους, τα πώλησε, τα δε εισπραχθέντα ποσά δαναπήθηκαν από τα τέκνα του, για τις ανάγκες τους.

25

30

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση, υποστηρίζοντας την εικονικότητα των δωρεών, υπέδειξε ότι, ο αιτητής, είχε ήδη εξαντλήσει το υπό του Νόμου επιτρεπόμενο αφορολόγητο ποσό των ΛΚ5,000, ενώ τα παιδιά του, δεν πραγματοποίησαν καμιά προηγούμενη πώληση και έτσι θα δικαιούνταν την απαλλαγή ΛΚ5,000 ο καθένας, από φορολογημένα κεφαλαιουχικά κέρδη.

35

Περαιτέρω, βασίστηκε και στο χρονικό διάστημα που διέρρευσε μεταξύ της δωρεάς και της πώλησεως των δύο οικοπέδων. Ο αιτητής, δώρησε τα οικοπέδα στις 30/9/1982 και η Νικολέττα στις 15/10/1982, δηλαδή 15 μέρες μετά τη δωρεά, πώλησε το 1/2 μεριδίό της. Κατά το Νοέμβριο ή Δεκέμβριο του 1982, πώλησε το άλλο 1/2 μεριδίό της. Ο Μάρκος, στις 13/11/82, δηλαδή 43 μέρες μετά τη δωρεά, πώλησε και αυτός το οικοπέδό του.

40

Το γεγονός ότι τα χρήματα από την πώληση των οικοπέδων χρησιμοποιήθηκαν από τα παιδιά του αιτητή, δε συνηγορεί ότι η δωρεά δεν ήταν εικονική. Θα συνηγορούσε όμως υπέρ της άποψης ότι η δωρεά θα ήταν εικονική, εάν το προϊόν της πωλήσεως των δύο οικοπέδων, το χρησιμοποιούσε ο αιτητής.

Είναι εμφανές από τη νομολογία, ότι σε κάθε υπόθεση, εξετάζεται με βάση τις συγκεκριμένες περιστάσεις κατά πόσον ήταν εύλογα εφικτό από τον καθ' ου η αίτηση να χαρακτηρίζει τη μεταβίβαση ενός ακινήτου, ως εικονική πράξη.

Στην προκειμένη περίπτωση, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα, ότι ήταν εύλογα εφικτό για το Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, να αποφασίσει ότι οι μεταβιβάσεις στα παιδιά του αιτητή ήταν εικονικές, έχοντας υπόψη το χρονικό διάστημα που διέρρευσε μεταξύ της δωρεάς και των πωλήσεων, και έχοντας υπόψη ότι ο αιτητής είχε εξαντλήσει όλο το αφορολόγητο ποσό των ΑΚ5,000 που δικαιούται με βάση το άρθρο 5(1) του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου.

Το αφορολόγητο ποσό, εξαντλήθηκε από προηγούμενες πωλήσεις ακινήτων, που έκανε ο αιτητής προτού προβεί στις υπό κρίση μεταβιβάσεις δια δωρεάς των δύο οικοπέδων. Ενώ τα παιδιά του, δεν είχαν πραγματοποιήσει καμιά προηγούμενη πώληση, και έτσι θα δικαιούνταν την απαλλαγή ΑΚ5,000 ο καθένας, από τα φορολογημένα κεφαλαιουχικά κέρδη.

Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται χωρίς καμιά διαταγή για έξοδα.

30

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.